

ת"ד 7537/01/18 - מדינת ישראל נגד אילור נידם

בית משפט השלום לטעבורה באשדוד

19 פברואר 2020

ת"ד 18-01-7537 מדינת ישראל ני' נידם

לפני כבוד השופטת הגר אゾלאי אדרי

בעניין: מדינת ישראל

- נגד -

איילור נידם

זכור דין

הנאשםת הורשעה על פי הودאתה בעבירות המוחסנת לה כمفורת בכתב האישום, לפיהן גרמה לתאונת דרכים שכחצאה ממנה נזקקו כלי הרכב והולכת רגל נחבלת בגופה חבלות של ממש.

מדובר בתאונת דרכים משנת 2017 והצדדים הגיעו להסדר בתיק באמצעות ניהול פרשת הריאות.

הנאשםת חזרה בה מכפירתה, לקחה אחריות לגרימת התאונה והודתה במוחסן לה בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים.

הנאשםת, ילידת 1993, נוהגת משנת 2010 ולהובטה 6 הרשעות קודמות בטעבורה ולמעט אחת, כולן מסוג ברירת קנס. מדובר בכשל ראשון מסוג עבורה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון המהווה הסדר מוגן הנוגע לרכיב הפסילה, כאשר הטיעון לגבי יתר רכיבי הענישה היה באופן פתוח.

הערך המוגן בעבירותה הורשעתה הינה הגנה על שלום הציבור וسلامות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני. מתחם העונש ההולם בעבירות אלה, בהתאם להוראות החוק, הינו פסילה בפועל החל מ-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

טענות התביעה לעונש:

ב"כ המשימה טענה כי הנאשםת נוהגת משנת 2010 להובטה 6 הרשעות קודמות וביקשה לכבד את ההסדר ברף העליון שלו, תוך כדי שהיא מדגישה את תוכואותיה הקשות של התאונה, את החבלות הקשות שנגרמו להולכת הרجل ואת

עמוד 1

© verdicts.co.il - או. פסק דין

העובדת שתאונה אירעה בתחום מעבר ח齐יה.

טענות ההגנה לעונש:

מנגד ביקשה ב"כ הנואשת להסתפק ברף התחתון של רכיב הפשילה, טענה כי הנואשת הוותה ולקחה אחריות על מעשיה וזאת למורת העובדה שלו כשלים ראויים בתיק החקירה, הפנתה לעובדה שמדובר בתאונה בה גם לנואשת וגם להולכת الرجل היה רמזור ירוק משוטף, הפנתה לעובדה כי שدة הראייה של הנואשת היה חסום ולא ניתן היה לראות את הרמזור המשוטף וטענה לרשנותות תורמת של הולכת الرجل אשר חצתה את מעבר הח齐יה בהליכה רצופה מבלי לעזר או להאט לפני מעבר הח齐יה.

ב"כ הנואשת הפנתה לעובדה כי הפגיעה ברכב הנואשת היא בדופן ימין, משמע רכב הנואשת היה על מעבר הח齐יה כאשר הולכת الرجل ירדה לכਬיש ונפגעה ופירטה נסיבות אישיות של הנואשת בעודה עובדת כקופאית, מבצעת שליחויות ומשתמשת ברישונה לצורך פרנסתה.

במה שפירטה ב"כ הנואשת, כשלים ראויים ממשמעותיים נוספים בתיק החקירה, לפיהם מדובר בתאונה בה לא נערכ שחוור, לא נמצא נקודת האימפקט וקיימת עדות של עדת ראייה, אשר סותרת את עדות הולכת الرجل באשר לכיווני הח齐יה.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקון 313 לחוק העונשין, יש לבדוק את עקרון ההלימה, כאמור, בחינת קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמתה של הנואשת וסוג העונש שיטול עליו בסופו של יום.

עוד קובע התקיון (בסעיפים 40ב ו- 40ג), כי במקלול השיקולים שעל בית המשפט לשקלול, עליו לבדוק גם את העරך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה וכן את מדיניות הענישה המקובלת לגבי הענישה במקרים אלה. סעיף 40ג קובע כי בית משפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

הנאשת חזרה בה מכפירתה והוותה במסגרת ההסדר שנערך בין הצדדים, וזאת לאחר ניהול הנסיבות בהם נתגלו כשלים ראויים. הנואשת לקחה אחריות הוותה באחריותה לתאונה ולתוצאותיה.

מדיניות הענישה לעבירה של גרים תאונות דרכים בגין נחבל אדם חבלות של ממש, כולל רכיב פסילה שלא יפותח מ-3 חודשים עד פסילת רישון לתקופה בת שנים.

מפנה לרע"פ 7195/15 מיכאל טסלוי נ' מדינת ישראל שם במקרה של פגיעה בהולכת רجل עם חבלות של ממש או שגר דין של 3 חודשים פסילה בפועל ויתר הרכיבים.

טוב עשתה המאשימה, במסגרת תיק זה, שהגיעה להסדר האמור, שכן במסגרת מה שנחshaw בפני בית המשפט עליו

מחדרי חקירה ממשמעותיים, אשר בגיןם לא ניתן היה לרדת לחקר האמת והם מהווים למעשה פגיעה בהגנת הנאשمت.

בבואי לגזר את עונשה של הנאשمت, מצאתי אף לזקוף לזכותה את העובדה שבחורה לקחת אחריות בדין ולהבין את חלקה באחריות לתאונת.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 06/31933):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על ידי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאים ובסופה של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

נכון כי מוטלת על הנאשمت אחריות מוגברת בהתקרבה למעבר ח齐יה ואף הייתה אמורה לצפות התנהגות רשלנית מצד הולכי הרಗל, יחד עם זאת זכות הקדימה של הולך וgel בהתקרבו למעבר ח齐יה אינה אבסולוטית, הראייה היא שהמחלוקן קבע חובות קונקרטיות בתקנות 110 ו-111 לתקנות התעבורה, המחייבות הולכי רגל בזיהירות הרואה, טרם ירידתם ממוקם מבטחים.

עם זאת כל מקרה נבחן לגופו. חזקה על התביעה ששללה את כל השיקולים בטרם הסכימה להסכם מסגרת זה, בו רף הענישה המוסכם של רכיב הפסילה בפועל הינו בין 4 ל-6 חודשים פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

מבחןת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירות עצמן, הרי שהנאשمت בעלת עבר תעבורתי תקין בעוד הדברור בכשל ראשון מסוגו עבורה. מן ה עבר השני של המתרש, מעובדות כתוב האישום עולה תמונה של תאונה שתוצאתה אין קלות.

לאחר ששלلت את מכלול הרכיבים ובהתחשב בעובדות המפורטות בכתב האישום, תוכאות האירוע, נסיבות התאונה, נחפשתי לראיות התביעה במסגרת הליך הוהוכחות שהחל להישמע בפני, שקלתי את טיעוני הצדדים, את נסיבותיה האישיות של הנאשمت כפי שפורטו על ידי באת כוחה ואת הסדר המוגדר אליו הגיעו הצדדים לעניין רכיב הפסילה, **אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:**

1. **פסילה בפועל למשך 5 חודשים בנייני 60 ימי פסילה.**

הפסילה בפועל תחול עד ולא יותר מיום 1/6/2020 ועל הנאשמת להפקיד רישיון נהגה בנסיבות בית המשפט לא יותר מהשעה 12:00 במועד זה.

2. **קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם בתוך 90 יום.**

3. **פסילה מלקלל או מהחזקיק רישון נהייה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.**

זכות ערעור כחזק.

המצוירות תעביר העתק גזר דין זה לצדים

ניתן היום, כ"ד שבט תש"פ, 19 פברואר 2020, בהיעדר הצדדים.